

Verzonden: 1 oktober 2024

Zaak 2024-064

Datum uitspraak: 18 september 2024

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 23 februari 2024 heeft de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen op 6 februari 2024 van de cursus RS1112, Internationaal recht. Het door appellant behaalde resultaat is een 5,0.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail van 4 juni 2024 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 september 2024. Namens verweerster hebben mevrouw mr. dr. W.M. Guns, examiner van de cursus RS1112, Internationaal recht, de heer prof. dr. Sergey Vasiliev, plaatsvervangend examiner van de cursus RS1112, Internationaal recht, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, deelgenomen aan de hoorzitting via videobelverbinding. Appellant heeft eveneens via videobelverbinding deelgenomen aan de hoorzitting.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 23 februari 2024 en is van mening dat hem een hoger cijfer toekomt. In algemene zin voert hij aan dat de beoordeling onduidelijk is en niet overeenkomt met het antwoordmodel.
- 2.2 Appellant motiveert per betwiste tentamenvraag waarom meer punten dienen te worden toegekend aan het door hem gegeven antwoord:
 - 2.2.1 Ten aanzien van vraag 4 betoogt appellant dat voor het benoemen en bespreken van artikel 19 van het verdrag geen punten werden toegekend. Hoewel artikel 19 van het verdrag niet wordt genoemd in het antwoordmodel waardoor geen punten kunnen worden toegekend, is appellant van mening dat dit onterecht is. Uit de vraagstelling blijkt immers dat studenten moeten toelichten wat in de diverse artikelen wordt geregeld - zo ook artikel 19 van het verdrag.

- 2.2.2 Ten aanzien van vraag 6 betoogt appellant dat ten onrechte geen punten zijn toegekend voor het benoemen van artikel III, sub c van de Conventie. Ook zou appellant het vraagstuk van 'effective control' niet hebben behandeld, maar dit is volgens appellant onjuist.
- 2.3 Verder merkt appellant op dat zijn beroepschrift zich ook richt tegen de vragen 3, 5a, 5b en 7 en dat hij dat kenbaar heeft gemaakt. Hij laat weten dat hij voorafgaand aan de beroepsprocedure ook over deze vragen contact heeft gehad met de examiner maar dat de examiner hem ondanks zijn herhaaldelijke verzoeken geen inzage heeft geboden in de puntentoekenning per vraag op basis van het antwoordmodel. Hierdoor is het voor appellant nog altijd niet duidelijk voor welke onderdelen (van zijn antwoorden) punten werden toegekend en heeft hij zijn beroepschrift met betrekking tot de andere vragen naar eigen zeggen onvoldoende kunnen onderbouwen.
- 2.4 Ten slotte merkt appellant op dat een schikkingsoverleg heeft plaatsgevonden, echter van een inhoudelijke discussie was volgens hem geen sprake. Volgens appellant heeft de examiner tijdens het overleg haar eerdere standpunten herhaald en hij doelt daarbij op de standpunten die de examiner heeft verwoord in haar e-mails van 7 maart 2024, 15 maart 2024 en 4 april 2024.

Het standpunt van de examiner

- 2.5 Met betrekking tot de beoordeling stelt de examiner dat een objectieve beoordeling heeft plaatsgevonden op basis van een antwoordmodel en dat de examiner en een beoordelaar betrokken waren bij de beoordeling. De examiner heeft ook toegelicht dat het gebruikelijk is dat tentamenwerken waarvoor net geen voldoende wordt gehaald, nogmaals worden bekeken vóór vaststelling van het cijfer om zeker te weten dat een correcte beoordeling heeft plaatsgevonden. De examiner laat weten dat het tentamenwerk van appellant in dit verband wederom werd bekeken. Vervolgens heeft appellant (na vaststelling van het tentamenresultaat) contact gezocht met de examiner en heeft appellant vervolgens beroep ingesteld tegen de tentamenuitslag, in het kader waarvan het tentamenwerk nog een keer werd bekeken. Ten slotte werd het tentamenwerk voorafgaand aan de hoorzitting nogmaals bekeken door de plaatsvervangend examiner die recentelijk in dienst is getreden bij de Open Universiteit en niet betrokken was bij de samenstelling van het tentamen. Hij is van mening dat de tentamenvragen en het antwoordmodel correct zijn en dat een correcte beoordeling heeft plaatsgevonden.
- 2.6 Met betrekking tot het beroepschrift van appellant voert de examiner in algemene zin aan dat de inhoudelijke motivering van appellant erg summier is, dat – behoudens vraag 4 en 6 – niet duidelijk is tegen welke vragen appellant in beroep gaat en dat zij appellant voorafgaand aan de beroepsprocedure heeft geadviseerd om inhoudelijk te motiveren waarom hij het niet eens is met de gegeven beoordeling. Ook liet de examiner aan appellant weten dat zij niet in kon gaan op de bezwaren van appellant tegen enkele andere vragen (anders dan vraag 4 en 6), omdat een inhoudelijke motivering ontbrak. Volgens de examiner is het aan appellant om op basis van het antwoordmodel en onder verwijzing naar het studiemateriaal te motiveren waarom hij het niet eens is met de beoordeling.
- 2.7 Met betrekking tot de fase van minnelijke schikking geeft de examiner toe dat ze kort en bondig heeft gereageerd op de beroepsgronden van appellant, maar dat dit mede ingegeven werd door de beperkte motivering van appellant. Het klopt dat de examiner haar eerdere standpunten heeft herhaald en ze merkt in dit verband op dat appellant zijn motivering ook niet verder heeft aangevuld.
- 2.8 De examiner heeft in algemene zin opgemerkt dat appellant zijn antwoorden onvoldoende motiveert en dat een logische opbouw van het antwoord ontbreekt. Verder heeft de examiner per betwiste vraag toegelicht hoe de puntentoekenning tot stand is gekomen:

- 2.8.1 Ten aanzien van vraag 4 heeft de examiner toegelicht dat appellant punten heeft gekregen voor het noemen van artikel 19 van het verdrag, maar dat een verdere uitwerking ontbreekt waardoor niet meer punten kunnen worden toegekend. Ook merkt de examiner op dat elementen uit het antwoordmodel ontbreken, zoals "ondertekening, bekrachtiging en toetreding", waardoor niet het maximale aantal punten kan worden toegekend. Appellant heeft 6 van de 10 punten gekregen voor de beantwoording van deze vraag
- 2.8.2 Ten aanzien van vraag 6 heeft verweerder toegelicht dat appellant wel punten heeft gekregen voor het benoemen van artikel III, sub c van de Conventie. In het antwoord van appellant ontbreken echter verwijzingen naar artikel 1 ILC en artikel 12 ILC, waardoor appellant 4 punten misloopt. Volgens de examiner konden ook geen punten worden toegekend voor het benoemen van het vraagstuk 'effective control' omdat appellant het vraagstuk niet heeft meegenomen in zijn conclusie. Hierdoor loopt appellant 5 punten mis. Appellant heeft op basis van de toelichting van de examiner recht op de toekenning van 6 van de 15 punten. Dat appellant 8 van de 15 punten heeft gekregen voor de beantwoording van deze vraag blijkt een fout. Echter kan de student hier niet op worden afgerekend.

- 2.9 Ten slotte voert de examiner aan dat zij best bereid was geweest om met appellant informeel in overleg te treden over de beoordeling van het tentamen, maar dat appellant dit niet heeft verzocht. De examiner betreurt dat het tot een beroepszaak heeft moeten komen.

Het oordeel van het College

a. Het oordeel over het proces

- 2.10 Ten aanzien van het proces stelt het College vast dat voorafgaand aan de beroepsprocedure contact heeft plaatsgevonden tussen appellant en de examiner over het tentamen. Appellant heeft in de e-mailwisseling aangegeven dat hij het niet eens is met de beoordeling van de vragen 3, 4, 5a, 5b, 6 en 7. Met betrekking tot vragen 4 en 6 heeft appellant aangegeven voor welke onderdelen volgens hem punten toegekend moeten worden op basis van het antwoordmodel en/of de vraagstelling. Met betrekking tot de overige vragen heeft appellant de examiner verzocht toe te lichten voor welke onderdelen punten werden toegekend, om appellant in de gelegenheid te stellen te onderzoeken of hij het eens is met de beoordeling. De examiner heeft niet meegewerkt aan het verzoek van appellant en hem laten weten dat hij (zelf) inhoudelijk moet motiveren waarom hij het niet eens is met de beoordeling.
- 2.11 Het College stelt vast dat appellant vervolgens pro forma beroep heeft ingesteld en dat hem door het secretariaat van het College werd verzocht inhoudelijk te motiveren waarom hij van mening is dat zijn antwoorden hadden moeten leiden tot een hogere beoordeling. Appellant ontving daarbij de toelichting dat hij bijvoorbeeld per bestreden vraag, door middel van welomschreven verwijzingen naar het cursusmateriaal en/of het antwoordmodel inhoudelijk kon onderbouwen waarom volgens hem de gegeven antwoorden juist zijn en hadden moeten leiden tot een hogere waardering. Ook werd hem medegedeeld dat hij zou kunnen aangeven welke inhoudelijke aspecten naar zijn mening in het antwoordmodel voorkomen en hoe hij deze aspecten in zijn antwoord heeft aangegeven.
- 2.12 Het College stelt vast dat appellant inzage heeft gehad in het tentamen en dat hij in dit verband ook toegang heeft gehad tot het antwoordmodel. Het College is van oordeel dat het antwoordmodel voldoende omvangrijk is en dat daarin zorgvuldig wordt weergegeven hoeveel punten kunnen worden toegekend voor het benoemen van verschillende onderdelen. Het College is van mening dat studenten op basis van een dergelijk antwoordmodel zelf (voldoende) kunnen achterhalen hoe de beoordeling tot stand is gekomen en dus ook inhoudelijk kunnen motiveren waarom zij het niet eens zijn met die beoordeling.
- 2.13 Het College stelt vast dat appellant uiteindelijk beroep heeft ingesteld tegen vragen 4 en 6. Hoewel appellant in zijn schrijven van 1 mei 2024 heeft aangegeven dat hij met betrekking tot

enkele andere vragen (ook) niet begrijpt hoe de beoordeling tot stand is gekomen, is het College van mening dat deze motivering onvoldoende is om meegenomen te kunnen worden in de beroepsprocedure. Het College betreft hierbij dat de examiner appellant tijdig heeft verzocht zijn bezwaren inhoudelijk te motiveren en dat het secretariaat van het College appellant bij brief van 5 april 2024 heeft toegelicht op welke wijze appellant zijn beroepschrift inhoudelijk kon motiveren. Appellant had dus kunnen weten dat een inhoudelijke motivering van hem verlangd werd. Bovendien had appellant toegang tot het antwoordmodel, waardoor hij ook over de juiste middelen beschikte om zijn beroepschrift inhoudelijk te motiveren. Dat de examiner desgevraagd geen nadere inzage heeft geboden in de totstandkoming van de beoordeling kan de examiner wellicht worden verweten, maar dit maakt niet dat een inhoudelijke motivering van het beroepschrift niet mogelijk is. Het is aan appellant om zijn beroepschrift te motiveren en daartoe is hij voldoende in de gelegenheid gesteld. Gelet op het bovenstaande beperkt het College de behandeling van het beroepschrift tot de vragen 4 en 6.

2.14 Ten aanzien van de fase van minnelijke schikking stelt het College vast dat een overleg werd gevoerd. Dat eerdere standpunten tijdens dit overleg werden herhaald, wordt door partijen niet ontkend. Toch kan het College op basis hiervan niet komen tot het oordeel dat van een schikkingsoverleg geen sprake is. Het College betreft hierbij dat de examiner heeft gereageerd op de beroepsgronden van appellant en dat de examiner heeft aangegeven dat het tentamenwerk van appellant diverse malen opnieuw werd bekeken. Dat dit niet heeft kunnen leiden tot een minnelijke schikking, betekent op zichzelf niet dat de examiner dit niet serieus heeft geprobeerd.

2.15 Ten slotte wenst het College op te merken dat partijen elkaar over en weer verwijten dat onvoldoende inhoudelijk werd gereageerd op hetgeen door de ander werd aangevoerd. De examiner heeft in dit verband ook toegegeven dat zij niet zeer uitvoerig heeft gereageerd op hetgeen appellant heeft aangevoerd, maar dat haar reactie (mede) werd ingegeven door de beperkte motivering die zij ontving van appellant. Het College overweegt dat de examiner uitvoeriger had kunnen reageren en had kunnen toelichten hoe de beoordeling van vragen tot stand is gekomen, maar is met de examiner ook van mening dat de motivering van appellant summier is, waardoor een meer uitvoerige inhoudelijke reactie van de examiner eigenlijk ook niet kan worden verlangd. Het College merkt op dat de appellant ook geen gebruik heeft gemaakt van de gelegenheid om zijn beroepschrift verder aan te vullen, terwijl appellant op diverse momenten gewezen is op de wijze waarop een inhoudelijke motivering kan worden ingediend. Ook heeft appellant niet inhoudelijk gemotiveerd op welke gronden en met betrekking tot welke vraag hij zijn beroepschrift wenst door te zetten. Dat het contact en het overleg tussen appellant en de examiner mogelijk niet optimaal is verlopen, wordt door het College niet ontkend. Het College ziet echter, gelet op het voorgaande, geen aanleiding om hier enige gevolgen aan te verbinden.

b. Het oordeel over de inhoudelijke beroepsgronden

2.16 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerder. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerder slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

2.17 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerder verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerder in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:

2.17.1 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel. Het College is van mening dat de examiner voldoende heeft toegelicht, onder verwijzing naar het antwoordmodel, waarom – anders dan appellant betoogt – niet meer punten kunnen worden toegekend voor de

- door appellant gegeven antwoorden. Hierbij betreft het College ook dat de examiner met betrekking tot vraag 6 heeft uitgelegd welke onderdelen door appellant niet worden genoemd en hoeveel punten hij daardoor misliep.
- 2.17.2 Het College stelt vast dat naast de examiner, twee andere docenten (waaronder ook de plaatsvervangend examiner) het tentamenwerk van appellant hebben bekeken. De examiner heeft voldoende toegelicht welke elementen ontbreken in het antwoord van appellant en waarom geen extra punten kunnen worden toegekend. Ter zitting heeft de plaatsvervangend examiner tevens aangegeven dat hij niet tot een ander oordeel zou komen ten aanzien van het beroep van appellant.

Conclusie

- 2.18 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Snijders, voorzitter, en dr. R. van Bree, mr. S. van der Waal, dr. T.S.E. Laros en drs. I.V. Storm-Stevelmans, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB als secretaris

w.g. de secretaris,

S.E.M. van der Westen LLB

w.g. de voorzitter,

mr. A. Snijders

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.